

Istentisztelet – Szentháromság ünnepe utáni 6. vasárnapon

Budapest-Fasor, 2021. július 11. 11:00; MGyTK

<https://youtu.be/1n201axwj58>

A vasárnap igéje: Így szól az Úr, a te teremtőd: Ne félj, mert megváltottalak, neveden szólítottalak, enyém vagy! (Ézs 43,1)

– Isten minket nevünkön szólító, minket magának eljegyző szava ma egészen konkrétá válik majd Gál Annamária keresztelőjében.

Lekció/olvasmány: Mt 5,20–26 A törvény magyarázata

Jézus mondja: Mert mondom nektek, ha a ti igazságotok nem múlja felül az írástudók és farizeusok igazságát, akkor semmiképpen sem mentek be a mennyek országába. Hallottátok, hogy megmondattok a régieknek: „Ne ölj! Mert aki öl, megérdemli az ítéletet.” Én pedig azt mondom nektek, hogy aki haragszik testvérére, megérdemli az ítéletet, aki pedig azt mondja testvérenek: Ostoba! – megérdemli, hogy a nagytanács elé kerüljön; aki pedig azt mondja: Bolond! – méltó a gyehenna tüzére. Amikor tehát áldozati ajándékodat az oltárhoz viszed, és ott eszedbe jut, hogy testvérednek valami panasza van ellened, hagyd ott ajándékodat az oltár előtt, menj el, békülj ki előbb testvéreddel, és akkor térj vissza, és vidd fel ajándékodat! Békülj meg ellenfeleddel idejében, amíg együtt vagy vele az úton, hogy át ne adjon ellenfeled a bírónak, a bíró pedig a szolgának, és börtönbe ne kerülj! Bizony mondom neked, ki nem jössz onnan, amíg meg nem adod az utolsó fillérig.

Textus/a prédikáció alapigéje: Kol 2,12-15 A keresztre szegezett adóslevél

Testvéreim! A keresztségben vele [Krisztussal] együtt voltatok eltemetve, és vele együtt fel is támadtatok az Isten erejébe vetett hit által, aki feltámasztotta őt a halottak közül. Titeket is, akik halottak voltatok vétkeitekben és testetek körülméletlenségében, ővele együtt életre keltett, megbocsátva nekünk minden vétkünket. eltörölte a követeléseivel minket terhelő adóslevelet, amely minket vádolt, és eltávolította azt az útból, odaszegezve a keresztfára. Lefegyverezte a fejedelemségeket és a hatalmasságokat, nyilvánosan megszégyenítette őket, és Krisztusban diadalmaskodott rajtuk.

Kedves Gyülekezet!

Csalóka távlatok c. versét így kezdi Müller Péter:

nem tudod eldönteni
hogyan kész-e
vagy csak egy része
az egésznek
az, amit észlelsz
hol az a távlat
amiből egyszerre
benézhetsz
az összes teremtő
dimenzióba...

A minket és gyermekeinket érő szellemi-eszmei áramlatok és divatok ingere és hatása, a végtelen választási lehetőségek, a különböző etikai és társadalmi kérdések miatti bizonytalanságok és viták közepette sokakból kiszakad olykor a sóhaj: De jó lenne ebben a bonyolult világban stabil eligazodási pont-ra, erőforrásra, igazi lelki otthonra találni. De jó lenne, ha segítene valaki abban a tisztán látásban, ami, ahogy Wass Albert is mondja: gyakran oly megkésve érkezik, szerzett és okozott sebek és fájdalom után.

A tisztánlátás, az említett Müller szerint „azt jelenti, hogy nem vagy belekeveredve a világba. Nem azonosulsz semmivel – csak nézed. Felülről. Kívülről. Személytelenül. Mintha nem is te lennél. Nézed, mint magasból egy tájat, utazásod térképét; látod, hol vannak a múltadból eredő ösvények, hol tornyosulnak előtted az akadályok, a veszélyes csapdák, és fölismered sorsod rejtett összefüggéseit.”

Mai vasárnapunk vezérigéjét ebben az értelemben is jó újra kimondani: *Így szól az Úr, a te teremtőd: Ne félj, mert megváltottalak, neveden szólítottalak, enyém vagy!* Micsoda biztonságot ad nekünk a világ Urának és Teremtőjének ez az ígérete! Mennyi szorongásunkat és félelmünket feloldja a gondolat, hogy mi Hozzá tartozunk, az Övéi vagyunk, hogy az ő szava és törvénye mindig biztos eligazítónk és útmutatónk.

A Kolossé-beli, hitükben fiatal, tapasztalatlan és éretlen keresztények szintén iránytűre vágytak. Kr. u. 53 körül ők is szenvedtek attól, hogy mint valami füstgép füstje, úgy nehezíti meg a tisztánlátásukat az evilági „fejedelemségek és hatalmasságok”, vagyis a körülöttük kavargó és őket érő szellemi, bölcsességi, vallási irányzatok hatása és befolyása. Ezek közül az egyik a Krisztus kozmosz feletti hatalmában való

kételkedés hangja volt, ami ezért a keresztények reménységét is lekicsinyelte. Egy másik pedig az a Pál által „bölcességként” említett, a zsidóságban gyökerező hatás, ami a keresztények számára is forszírozta a körülmetélkedést, az aszkézist, az angyalok tiszteletét, a látomásokat, az újhold, a szombat megünneplését, és a tartózkodást bizonyos ételektől és italoktól.

Az apostol válasza oly egyszerű: rámutat keresztény hitünk alapjaira és arra, hogy ezek által Isten alkalmassá tesz minket a tisztán látásra – akkor, ha nem keveredünk bele a világba, és ha az abban tapasztalható dolgokra, magunkra...mindenre Isten szavai alapján és Krisztus szemüvegén keresztül nézünk.

Már ókori népének is ezt tanácsolta Isten: *Ne kövessétek atyáitok szokásait, ne az ő törvényeikhez igazodjatok! Én, az ÚR vagyok a ti Istenetek! Az én rendelkezéseimet kövessétek, az én törvényeimhez igazodjatok, és azokat teljesítsétek!* (Ez 20,18-19)

A Római levélben is ezt tanácsolta Isten Pálon keresztül: *Ne igazodjatok e világhoz, hanem változzatok meg értelmetek megújulásával, hogy megítélhessétek, mi az Isten akarata, mi az, ami jó, ami neki tetsző és tökéletes.* (Róm 12,2)

Egészen konkrét igazodási pontként irányítja Pál a figyelmünket először Jézus megváltására, az ördög munkáit a szenvedése és halála által legyőző kereszt-halálára, aztán a Jézust a halálból feltámasztó és az új embert belőlünk is előhozni tudó Isten erejére, majd a keresztségre, a bűnbocsánatra, az életünkről a vétkeink és bukásaink miatt okkal és joggal írható vádirat vagy önvád Krisztus általi megsemmisítésére, és végül arra, hogy Jézus Úr e világ valamennyi, az életünket fenyegető destruktív, erőszakos és elnyomó erője fölött is – akár önnön pokolköreinkből, akár kívrülről támadnak azok ránk.

Jézus, a megváltás, a keresztség, a bűnbocsánat, Isten ereje, az új életben járás: elég. Ezek a mi drága, az életünket beragyogó, az életünket halálunkig kísérő kincseink. Ma azért vagyunk itt, hogy ezt tudatosítsuk magunkban, és, hogy miattuk Isten iránti hála ébredjen a szívünkben. E kincsek mellett

Urunk, Mesterünk, ahogy a te földi életedet mindig az Atyáddal való szoros kapcsolattartás és a hálaadás vezérelte és jellemezte, úgy add meg nekünk is mindezeket. Szeretnénk mi is mennyei Atyánkban bízó, az ő tanácsaira támaszkodó, hálás, őt dicsőítő, segítségével pontosan tájékozódó, ereje által erős, világosságban járó, megbékélésre és szolgálatra szabad, rád mutató életet élni. Szeretnénk Isten országát az életünkben is hittel, hitelesen és eredményesen építeni. Add meg ezt nekünk! Ámen.

Ének: 299,4

Jöjj, várva várlak téged! Te tölts meg erőddel! Mert szennyet, vádat, vétket Szent erőd söpör el. Tedd tisztává szívem, Hogy életem is áldjon, És szolgálatban járjon Mindhalálig híven!

nincs szükségünk sem extra közbenjárók vagy angyalok támogatására, sem bűnre hajló testünk miatt magunkra vállalt önsanyargatásokra.

Keresztelő és úrvacsora is lesz a mai istentiszteleten. Az új élet, minden bűnünk bocsánata, Isten feltétlen és elfogadó szeretete, a testvéri megbékélés és egység, melyekkel Isten minket a keresztségünkben és az úrvacsorában megajándékoz – olyan kincseink ezek, melyek új ruhaként vesznek körül minket hívó életünk során.

Bele vagyunk keresztelve, bele vagyunk merítve Krisztusba és az ő történetébe. Nem egy régen megtörtént sztori ez, hanem az életünk valóságában játszódó, a te és az én életemben is kibontakozó, abban is realizálódó történet. Krisztusban, Krisztus által és Krisztussal éljük életünk történetét. Az ő testé létele bennünk, a mi testünkben testesül tovább. Ahogy a gyermekben a szülei élete folytatódik, úgy Krisztusé is bennünk. Vele együtt észleljük, az ő szemével szemléljük a valóságot. Vele együtt szeretünk – magunkat és másokat. Jézus szelíd kedvességével fordulunk önmagunk és a másik ember felé. Szeretneink és barátaink szeretetében és elfogadásában az övét is érezzük. Keze alkotásaira: a teremtet világra és benne az emberekre az ő nyitottságával és érdeklődésével tekintünk. Az ő erejével állunk talpra. Az ő példája nyomán és az ő tanítása fényében értékeljük a körülöttünk kavargó világ eseményeit és jelenségeit. Krisztus lelkületével és az ő bölcességéből szólunk – akkor is, ha az szembemegy emberek vagy földi fejedelemségek és hatalmasságok bölcsekedésével. Az ő önzetlen és féltő szeretetével vállalunk felelősséget a ránk bízott emberekért, gyermekeinkért, élő és élettelen környezetünkért. Az általa mutatott keskeny úton lépkedünk tovább, reménységgel a holnap új szenvedései és kihívásai, örömei és ajándékai felé – *úgy, mint aki előtt nem bizonytalan a cél.*

Adjunk minden nap hálát mennyei Atyánknak azért, hogy Lelke által alkalmassá tesz minket arra, hogy mindezekben: a szentek örökségében, a világosságban, a tisztán látásban részesülhetünk! (Kol 1,12) Imádkozzunk!